

Środa, 13 marca 2013 r.

12. ponownie wyraża swoje poparcie dla wniosku ustawodawczego Komisji w sprawie pakietu dotyczącego zasobów własnych, w tym dla wiążącego harmonogramu prac; ponadto uważa, że jeżeli Rada złądzi te wnioski w taki sposób, że nie spowodują istotnego zmniejszenia składek państw członkowskich opartych na DNB do budżetu UE, Komisja powinna przedstawić dodatkowe wnioski w sprawie wprowadzenia nowych rzeczywistych zasobów własnych; nalega, by przychody z podatku od transakcji finansowych przeznaczano przynajmniej częściowo na budżet UE jako rzeczywiste zasoby własne;
13. nalega, by w porozumieniu międzyinstytucjonalnym przypomniano zasadę jedności budżetu UE i jasno ją zdefiniowano; jest zdania, że wszystkie wydatki i przychody wynikające z decyzji podjętych przez instytucje UE lub w ich imieniu, m.in. operacje zaciągania i udzielania pożyczek lub gwarancji kredytowych, należy wykazać w dokumencie załączanym każdego roku do projektu budżetu, zawierającym całościowy przegląd finansowych i budżetowych konsekwencji działań Unii; oczekuje, że w ten sposób zapewniona zostanie pełna informacja na rzecz obywateli i odpowiednia kontrola parlamentarna;
14. podkreśla, że równoległe z negocjacjami nad WRF Parlament i Rada powinny przyspieszyć negocjacje nad specjalnymi podstawami prawnymi dla programów i strategii politycznych UE na okres 201-2020; podkreśla, że negocjacje nad WRF/porozumieniem międzyinstytucjonalnym i wieloletnimi programami unijnymi stanowią jeden pakiet, oraz potwierdza zasadę, że „nic nie jest uzgodnione, dopóki wszystko nie zostanie uzgodnione”;
15. przypomina, że jeżeli WRF nie zostaną przyjęte do końca 2013 r., to pułapy i inne postanowienia dotyczące roku 2013 należy przedłużyć do czasu przyjęcia nowych WRF; sygnalizuje, że w tym przypadku będzie gotów osiągnąć szybkie porozumienie z Radą i Komisją, by dostosować wewnętrzną strukturę WRF, tak by odzwierciedlić priorytety polityczne Unii i zapewnić do 201 r. ustanowienie odpowiednich podstaw prawnych dla wszystkich dziedzin polityki i programów UE;
16. jest zdania, że każde głosowanie w sprawie WRF powinno mieć charakter otwarty i przejrzysty z uwagi na znaczenie każdego takiego głosowania oraz z uwagi na fakt, że umożliwi to rozliczenie posłów do PE przez ich wyborców w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz pozostałym zainteresowanym instytucjom i organom.

P7_TA(2013)0081

Wytyczne dotyczące budżetu na rok 2014 – sekcja 3

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2014 – Sekcja 3 – Komisja (2013/2010(BUD))

(2016/C 036/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 312, art. 313 i art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (porozumienie IIA) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie stanowiska Rady dotyczącego nowego projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0486.

Środa, 13 marca 2013 r.

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013⁽¹⁾ oraz związane z nim trzy wspólne oświadczenia uzgodnione między Parlamentem, Radą i Komisją,
 - uwzględniając tytuł II rozdział 7 Regulaminu,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 29 czerwca 2012 r. oraz 19 października 2012 r. dotyczące Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0043/2013),
- A. mając na uwadze, że traktat lizboński nadaje Unii Europejskiej nowe istotne uprawnienia w dziedzinach takich jak działania zewnętrzne, sport, przestrzeń kosmiczna, zmiana klimatu, energetyka, turystyka i ochrona ludności;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 312 Traktatu z Lizbony wieloletnie ramy finansowe są zapisane w Traktacie i są przyjmowane w postaci rozporządzenia Rady, przy czym Rada stanowi jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, który stanowi większością głosów członków wchodzących w jego skład;
- C. mając na uwadze, że obecne wieloletnie ramy finansowe kończą się wraz z końcem 2013 r. oraz mając na uwadze, że rok 2014 będzie pierwszym rokiem realizacji kolejnych wieloletnich ram finansowych;
- D. mając na uwadze, że rok 2013 będzie pierwszym rokiem realizacji nowego rozporządzenia w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii;

Kontekst ogólny

1. przyjmuje do wiadomości konkluzje Rady Europejskiej z dnia 8 lutego 2013 r. dotyczące kolejnych wieloletnich ram finansowych (WFR); podkreśla, że Parlament Europejski nie wydał jeszcze zgody na przyjęcie nowego rozporządzenia określającego wieloletnie ramy finansowe, że Komisja Europejska powinna najpierw sporządzić projekt budżetu na 2014 r. na podstawie własnych wniosków w sprawie wieloletnich ram finansowych na okres 2014-2020, i dopiero wtedy, jeżeli nie zostanie osiągnięte porozumienie w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych, Komisja powinna zmienić swój wniosek zgodnie z art. 312 ust. 4 traktatu oraz art. 30 obowiązującego porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami;
2. przypomina, że jeżeli porozumienie w sprawie rozporządzenia określającego kolejne wieloletnie ramy finansowe nie zostanie przyjęte do końca tego roku, zastosowanie będą miały art. 312 ust. 2, zgodnie z którym rozporządzenie określające kolejne wieloletnie ramy finansowe jest przyjmowane przez Radę dopiero po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, art. 312 ust. 4, który przewiduje, że jeżeli rozporządzenie Rady ustanawiające nowe ramy finansowe nie zostanie przyjęte w odpowiednim czasie, stosowane będą pułapy obowiązujące w ostatnim roku obowiązywania obecnych wieloletnich ram finansowych, oraz art. 30 obecnego porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami, co oznacza przedłużenie stosowania pułapów obowiązujących w 2013 r., dostosowując je za pomocą stałego deflatora w wysokości 2 % rocznie, aż do przyjęcia nowego rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych; przypomina w takim przypadku swoją gotowość do osiągnięcia szybkiego porozumienia z Radą i Komisją, aby zapewnić obowiązującą podstawę prawną do stosowania programów i polityki UE;
3. przyznaje, że trudno jest określić ogólne wytyczne dla budżetu na 2014 r., dopóki istnieje tak duża niepewność co do pułapu zobowiązań na 2014 r.; podkreśla, że mogą się one wahać od 142,540 mld w cenach na 2014 r. – jeżeli WFR 2014-2020 miałyby być uzgodnione na podstawie konkluzji Rady Europejskiej z dni 7-8 lutego 2013 r. – do 155,5 mld euro w cenach na 2014 r. w przypadku przedłużenia stosowania pułapu z 2013 r.;
4. stwierdza, że kryzys gospodarczy i finansowy sprawił, że europejscy czołowi politycy doszli do porozumienia w kwestii konieczności większej integracji gospodarczej, fiskalnej, finansowej i bankowej, a także lepszego zarządzania; kryzys wykazał też potrzebę pobudzenia rozwoju w celu przywrócenia równowagi finansów publicznych; podkreśla, że zmniejszony budżet europejski byłby sprzeczny z tymi celami politycznymi;

Wystarczający i realistyczny poziom płatności

5. uważa, że zapisanie w budżecie płatności na wystarczającym i realistycznym poziomie na początku cyklu budżetowego pozwoliłoby uniknąć zbędnych komplikacji w trakcie realizacji budżetu, jak miało to miejsce w szczególności w przypadku budżetu na rok 2012;

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 8.3.2013.

Środa, 13 marca 2013 r.

6. przypomina, że ze względu na nieugięte stanowisko, jakie przyjęła na negocjacjach Rada, ogólny poziom płatności wpisanych do budżetu na rok 2013 jest o 5 mld EUR niższy od potrzeb oszacowanych przez Komisję w projekcie budżetu; podkreśla, że propozycja Komisji była oparta na obniżeniu prognoz na 2013 r. udostępnionych przez same państwa członkowskie oraz na założeniu, że wszystkie wnioski o płatności, które wpłyną w 2012 r., będą opłacone z budżetu na 2012 r.; dlatego też jest wyjątkowo zaniepokojony poziomem środków na płatności w budżecie na 2013 r. i podkreśla, że taki poziom środków nie wystarczy, aby pokryć potrzeby w zakresie płatności w 2013 r., ponieważ margines płatności, który sytuuje się poniżej maksymalnego limitu płatności przewidzianego w WRF w budżecie na 2013 r., wynosi 11,2 mld EUR, a same dodatkowe potrzeby w zakresie płatności przeniesionych z 2012 r. wynoszą ponad 16 mld EUR; ostrzega, że dalsze odroczenie płatności i nadmierne wykorzystywanie tej metody co roku spowoduje duże problemy w kolejnych latach;

7. przywiązuje ogromną wagę polityczną do wspólnych oświadczeń podpisanych w grudniu 2012 r. na najwyższym szczeblu politycznym przez Parlament, Radę i Komisję, które są integralną częścią umów w sprawie budżetu na rok 2013 zawartych między dwoma organami władzy budżetowej, a zgodnie z którymi niezbędne dodatkowe środki na pokrycie zobowiązań zostaną dostarczone do budżetu UE w 2013 r., aby Unia mogła zapłacić rachunki oraz zachować wiarygodność polityczną i wypłacalność;

8. przypomina, że zgodnie z wspólnym oświadczeniem w sprawie płatności na rok 2012, Komisja przedstawi na początku 2013 r. projekt budżetu korygującego, którego jedynym celem będzie pokrycie zalegających wierzytelności z 2012 r., które wynoszą 2,9 mld EUR, oraz pozostałych zaległych zobowiązań prawnych, bez uszczerbku dla prawidłowej realizacji budżetu na rok 2013; przypomina, że w listopadzie i grudniu 2012 r. do Komisji wpłynęły wnioski o dodatkowe płatności w trybie zarządzania dzielonego, opiewające na ogólną kwotę ok. 16 mld EUR, które należy opłacić w 2013 r.; w związku z tym wzywa Komisję do bezzwłocznego, najpóźniej do końca marca 2013 r., przedstawienia tego projektu budżetu korygującego, aby nie zakłócić procedury budżetowej na rok 2014;

9. wzywa również Komisję i Radę do konstruktywnej współpracy, wraz z Parlamentem, aby dzięki większej dokładności prognoz i uzgodnieniu realistycznego i wystarczającego preliminarza budżetowego – który powinien zawierać jasne i szczegółowe informacje na temat rodzaju wszystkich szacunkowych płatności – zapobiec powtórzeniu się takiej sytuacji w przyszłych cyklach budżetowych;

10. w związku z tym wzywa ponownie Komisję do comiesięcznego przedstawiania Parlamentowi i Radzie sprawozdań w sprawie zmian w wnioskach o płatności na fundusze strukturalne, fundusze spójności, fundusz rozwoju obszarów wiejskich i rybołówstwa składanych przez państwa członkowskie (w rozbiciu na poszczególne państwa członkowskie i fundusze); informacje przedstawione w tych miesięcznych sprawozdaniach powinny służyć za podstawę kontroli nad realizacją zobowiązań uzgodnionych między instytucjami;

11. wzywa również do możliwie najszybszego powołania międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. płatności, korzystając z doświadczeń międzyinstytucjonalnych spotkań w sprawie płatności, które były organizowane w kontekście procedury budżetowej na 2013 r.; jest absolutnie przekonany, że takie spotkania na szczeblu politycznym mają zasadnicze znaczenie, aby uniknąć ewentualnych nieporozumień dotyczących ścisłości liczb i szacunków odnoszących się do potrzeb w zakresie płatności; uważa w szczególności, że taka grupa robocza powinna zająć się na pierwszym miejscu kwestią rozbieżności między prognozami dostarczonymi przez organy państw członkowskich odpowiedzialne za wydatki w trybie zarządzania dzielonego a poziomem środków na pokrycie płatności, jaki Rada kolektywnie narzuca w trakcie negocjacji budżetowych; zwraca się, aby pierwsze międzyinstytucjonalne spotkanie w sprawie płatności odbyło się w pierwszym kwartale 2013 r.;

12. jest głęboko zaniepokojony tym, że poziom realizacji płatności wynosił 99 % pod koniec 2012 r., to poziom zobowiązań pozostających do spłaty (RAL) wzrósł w ostatnim roku o ponad 10 mld EUR i obecnie osiągnął bezprecedensowy poziom 217,3 mld EUR; obawia się, że poziom RAL może być jeszcze wyższy z końcem 2013 r.; przestrzega przed zbyt rygorystycznym stosowaniem zasady automatycznej anulacji zobowiązań jako sposobu rozwiązania problemu RAL, ponieważ byłoby to sprzeczne z Paktem na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; proponuje, aby tego roku na międzyinstytucjonalnych posiedzeniach w sprawie płatności należy szczegółowo zbadać różnicę między środkami na zobowiązania a środkami na płatności, aby nawiązać dialog z Komisją w celu pełnego wyjaśnienia składu RAL oraz oceny, czy obecna kumulacja RAL jest spowodowana w głównie kryzysem gospodarczym, czy też wskazuje na szersze problemy strukturalne; w przypadku stwierdzenia, że przyczyną są problemy strukturalne, nawołuje instytucje do współpracy i przyjęcia odpowiedniego planu działania, aby przeciwdziałać nadmiernym RAL w trakcie kolejnych WRF; nalega, aby Rada powstrzymała się od określania z góry poziomu płatności bez uwzględnienia faktycznych potrzeb i zobowiązań wynikających z przepisów prawa; ponadto zauważa, że nagromadzenie RAL w zasadzie podważa przejrzystość budżetu UE, w którym związek między zobowiązaniami i płatnościami w danym roku budżetowym powinien być wyraźnie widoczny;

Środa, 13 marca 2013 r.

13. przypomina, że rok 2014 będzie rokiem przejściowym między dwoma wieloletnimi ramami finansowymi i oczekuje od Komisji, że załączy ona do programowania finansowego na rok 2014 realistyczną ocenę poziomu środków, mając na uwadze, że nawet jeżeli wieloletni program finansowy jest realizowany w pierwszym roku wolniej niż w ostatnim, pod koniec 2013 r. trzeba będzie się zająć kwestią RAL w trybie pilnym;

14. apeluje do Komisji, aby przyjmując projekt budżetu na 2014 r. przedstawiła jasne i rzeczowe dowody na istnienie powiązania między poziomem proponowanych środków a realizacją Pakietu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przyjętego na szczycie Rady Europejskiej w czerwcu 2012 r.; zwraca się do instytucji o poprawienie istniejących przepisów w odniesieniu do niektórych państw członkowskich szczególnie dotkniętych kryzysem finansowym w celu dalszego zwiększenia ich zdolności absorpcji środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności oraz w celu zapobieżenia przewidywanemu ogromnemu umorzeniu środków;

15. podkreśla, że negocjacje w sprawie budżetu na rok 2013 po raz kolejny pokazały, że system finansowania budżetu UE – w którym wkład krajowy stanowi ponad 75 % dochodów UE – jest sprzeczny z literą i duchem Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej i stawia budżet UE w pozycji całkowitej zależności od krajowych ministerstw finansów, co może mieć szczególnie szkodliwy wpływ w czasie ograniczeń budżetowych; wzywa do zreformowania struktury dochodów Unii i wprowadzenia nowych zasobów własnych, takich jak podatek od transakcji finansowych i nowy VAT UE; przypomina, że popiera propozycję Komisji mającą na celu reformę systemu zasobów własnych;

Rola budżetu UE w realizacji strategii EU 2020 oraz tworzeniu wzrostu gospodarczego i miejsc pracy

16. przypomina, że rok 2014 ma być pierwszym rokiem realizacji nowych wieloletnich ram finansowych i że w związku z tym ważne jest, aby pomyślnie rozpocząć nowy okres programowania; uważa, że dlatego też priorytetem budżetu europejskiego na rok 2014 powinno być wspieranie wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i konkurencyjności, pobudzanie zatrudnienia i zwalczania bezrobocia wśród młodych ludzi;

17. przypomina o szczególnym charakterze budżetu UE, który wynosi zaledwie 1 % PKB UE i jest budżetem inwestycyjnym o silnym efekcie mnożnikowym; podkreśla, że 94 % tego budżetu zwraca się państwom członkowskim i obywatelom Europy za pośrednictwem poszczególnych strategii politycznych i programów europejskich, dlatego też budżet nie powinien być postrzegany jako dodatkowy ciężar, lecz jako narzędzie pobudzające inwestycje, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w Europie; podkreśla, że bez wkładu z budżetu UE publiczne inwestycje regionów i państw członkowskich byłyby minimalne lub nie byłoby ich wcale; jest przekonany, że jakiegokolwiek zmniejszenie budżetu UE nieuchronnie pogłębiłoby nierówności, zahamowało wzrost, osłabiło konkurencyjność całej gospodarki Unii oraz jej spójność, a także podważyłoby zasadę solidarności, która jest podstawową wartością UE; jest zdania, że domaganie się „więcej Europy” jest pustosłowiem, jeżeli towarzyszą temu propozycje drastycznego ograniczania unijnych środków finansowych;

18. przyznaje, że nadal istnieją ograniczenia gospodarcze i budżetowe na szczeblu krajowym oraz że państwa członkowskie podjęły starania w celu konsolidacji budżetu; podkreśla jednak, że budżet UE jest skutecznym narzędziem zwiększającym inwestycje i solidarność, wnoszącym sprawdzoną wartość dodaną zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym; jest przekonany, że zdolność budżetu do pobudzania wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy jest jeszcze ważniejsza w czasach trudności gospodarczych, ponieważ stworzy warunki do pomyślnie zakończonych starań konsolidacyjnych oraz że budżet UE należy postrzegać jako narzędzie wyjścia z kryzysu;

19. podkreśla konieczność zwiększenia wsparcia finansowego i działań w odniesieniu do wprowadzenia wysokiej jakości systemów kształcenia, które połączą w sobie szkolenie praktyczne z kształceniem zawodowym; domaga się większego wspierania współpracy między państwami członkowskimi w zakresie szkolenia zawodowego, aby skutecznie zwalczać bezrobocie wśród młodych osób; przypomina w tym kontekście wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży⁽¹⁾;

20. przypomina, że wszystkie makroekonomiczne środki stabilizacji finansowej podjęte od 2008 r. nie okazały się jak na razie wystarczające, aby uporać się z kryzysem gospodarczym i finansowym; jest w związku z tym przekonany, że aby wrócić na ścieżkę wzrostu i tworzenia miejsc pracy w Europie, państwa członkowskie powinny kontynuować wysiłki na

⁽¹⁾ COM(2012)0729

Środa, 13 marca 2013 r.

rzecz odblokowania swego potencjału w zakresie trwałego i integracyjnego wzrostu, np. promując kształcenie, uczenie się przez całe życie oraz mobilność; częścią rozwiązania powinien być właściwie ukierunkowany, solidny i wystarczający budżet UE, który pomoże lepiej skoordynować i nasilić starania podejmowane na szczeblu krajowym;

21. w związku z tym wzywa państwa członkowskie do refleksji nad synergią pomiędzy krajowymi działaniami konsolidacyjnymi a wartością dodaną, jaką stanowi budżet UE o wyraźnych priorytetach, aby umożliwić realizację zobowiązań politycznych podjętych już na najwyższym szczeblu; przypomina, że realizacja zobowiązań i priorytetów politycznych jest bardziej skuteczna, jeżeli istnieje synergia między budżetami krajowymi a budżetem UE i podkreśla znaczenie, jakie mają debaty międzyparlamentarne poświęcone gospodarczo-budżetowym wytycznym wspólnym dla państw członkowskich i dla Unii, organizowane w ramach europejskiego tygodnia parlamentarnego dotyczącego europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej;

22. zwraca się do Komisji Europejskiej, aby przedstawiła projekt budżetu na rok 2014 oraz aby odpowiednio poruszyła kwestię roli, jaką odgrywa budżet UE w europejskim semestrze; wzywa w szczególności Komisję do udostępnienia rzeczowych i konkretnych danych na temat tego, w jaki sposób proponowany projekt budżetu UE może faktycznie odegrać rolę dźwigni, katalizatora, synergii i uzupełnienia w stosunku do inwestycji na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym, aby zrealizować priorytety uzgodnione w ramach europejskiego semestru;

23. uważa, że w większości przypadków wydatki UE mają potencjał tworzenia oszczędności skali i powinny prowadzić automatycznie do oceny możliwych oszczędności na szczeblu krajowym, co mogłoby w znacznym stopniu odciążyć finanse publiczne państw członkowskich;

24. podkreśla potrzebę wykorzystania wszystkich narzędzi i działań, jakimi dysponuje Unia Europejska, aby pomóc państwu członkowskiemu wyjść z kryzysu i zapobiec kryzysom w przyszłości; podkreśla zasadniczą rolę, jaką odgrywają trzy europejskie organy nadzoru we pełnej realizacji programu przewidzianego rozporządzeniem finansowym oraz działaniu struktur nadzorczych; wzywa Komisję, aby w projekcie budżetu na 2014 r. zaproponowała wystarczające środki dla tych trzech agencji oraz aby przy ocenie i przeglądzie przepisów w 2014 r. przewidziała taką zmianę modelu finansowania trzech agencji, która zwiększy ich niezależność, zachowując jednocześnie jedność budżetu UE;

25. podkreśla strategiczne skutki, jakie będzie miał wybór priorytetów na 2014 r., który będzie pierwszym rokiem obowiązywania nowych wieloletnich ram finansowych; podkreśla, że UE musi pilnie pobudzać wzrost gospodarczy i konkurencyjność, aby tworzyć miejsca pracy i możliwości, szczególnie dla osób młodych;

26. przypomina w związku z tym, że strategia UE 2020 powinna znajdować się w centrum kolejnych wieloletnich ram finansowych (2014-2020) i nalega, by Komisja priorytetowo potraktowała i wyraźnie wykazała wszystkie odnośne inwestycje w budżecie na rok 2014, kładąc nacisk na inwestycje w dziedziny trójkąta wiedzy (edukacja, badania naukowe, innowacje), infrastrukturę, MŚP, energię odnawialną, zrównoważony rozwój, przedsiębiorczość, zatrudnienie – w szczególności zatrudnienie ludzi młodych – i umiejętności, a także na zwiększenie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;

27. ubolewa nad horyzontalnymi cięciami, których jak zwykle dokonała Rada, i przestrzega ją przed pokusą ponownego dokonania takich sztucznych cięć; dołoży wszelkich starań, aby zapewnić wystarczający poziom płatności na strategię polityczne i programy pobudzające wzrost gospodarczy i konkurencyjność;

28. zamierza nadal dokładnie analizować zamiar, z jakim nosi się Komisja, zmniejszenia liczby osób zatrudnionych w instytucjach UE i przypomina, że należy uznać to za cel ogólny; zauważa, że takie środki mogą mieć negatywne skutki dla sprawnej, prawidłowej i skutecznej realizacji działań i programów UE; uważa, że należy zapewnić, a nawet wzmocnić skuteczność administracji; uważa, że wszelkie krótko- lub długoterminowe plany redukcji liczby personelu powinny opierać się na uprzedniej ocenie skutków oraz w pełni uwzględniać między innymi zobowiązania prawne Unii oraz nowe kompetencje i nowe zadania instytucji wynikające z traktatów; przypomina wspólne oświadczenie w sprawie agencji zdecentralizowanych, a w szczególności załączone do niego wspólne podejście i zastrzeżenia dotyczące agencji, którym powierzono nowe zadania;

o

o o

29. zobowiązuje przewodniczącego Parlamentu do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.